

ZAŁĄCZNIK NR 1: PROPOZYCJA ROZWIĄZAŃ W ZAKRESIE KONTROLI MIĘDZYPARLAMENTARNEJ WSPÓLNEJ POLITYKI ZAGRANICZNEJ I BEZPIECZEŃSTWA (WPZiB) ORAZ WSPÓLNEJ POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY (WPBiO) PO ZAKOŃCZENIU FUNKCJONOWANIA UZE

Dotychczasowe dokumenty

Poniższa propozycja jest oparta na dwóch dokumentach:

- *Artykuł 10 Protokołu [nr 1] w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej na mocy Traktatu z Lizbony:*

Konferencja organów parlamentarnych wyspecjalizowanych w sprawach Unii może przedkładać wszelkie uwagi, które uzna za właściwe, pod rozważenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Konferencja ta wspiera ponadto wymianę informacji i najlepszych praktyk między parlamentami narodowymi a Parlamentem Europejskim, w tym między ich wyspecjalizowanymi komisjami. Może także organizować konferencje międzyparlamentarne na wybrane tematy, w szczególności w celu omówienia zagadnień wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, w tym wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony. Uwagi przedłożone przez konferencję nie wiążą parlamentów narodowych ani nie przesądzają ich stanowiska.

- *Wkład COSAC (Konferencji Organów Parlamentarnych Wyspecjalizowanych w sprawach Wspólnotowych i Europejskich Parlamentów UE), 15 października 2010:* COSAC podkreśla potrzebę prowadzenia kontroli parlamentarnej zarówno w odniesieniu do WPZiB, jak i do WPBiO.
  - (i) W kontrolę parlamentarną WPZiB i WPBiO powinny być zaangażowane zarówno parlamenty narodowe, jak i Parlament Europejski.
  - (ii) Mechanizm kontroli parlamentarnej WPZiB i WPBiO powinien być przykładem osiągnięcia jak największych korzyści w stosunku do poniesionych kosztów, a także powinien stanowić wartość dodaną w odniesieniu do działań, jakie parlamenty już prowadzą w tym obszarze.
  - (iii) Nie należy tworzyć nowych instytucji ani organów.
  - (iv) W działania z zakresu kontroli parlamentarnej powinni być zaangażowani członkowie specjalizujący się w sprawach zagranicznych, obronności i sprawach Unii Europejskiej.

W rezultacie COSAC pragnie, aby nowy mechanizm kontroli parlamentarnej dotyczącej WPBiO został wdrożony w 2011.

Propozycja

Konferencja Przewodniczących Parlamentów UE powinna zachęcić COSAC (Konferencję Organów Parlamentarnych Wyspecjalizowanych w sprawach Wspólnotowych i Europejskich Parlamentów UE) do wykorzystania swoich uprawnień przyznanych na mocy Protokołu nr 1, w celu podjęcia decyzji na jej kolejnym spotkaniu (29-31 maja 2011 w Budapeszcie) o organizowaniu co pół roku międzyparlamentarnej konferencji na temat WPZiB, w tym WPBiO. Nazwa tej konferencji powinna brzmieć: Międzyparlamentarna Konferencja UE w Sprawach Zagranicznych, Obrony i Bezpieczeństwa (*Interparliamentary Conference on Foreign Affairs, Defence and Security – COFADS*). COFADS powinna zastąpić Konferencję Przewodniczących Komisji ds. Zagranicznych (COFACC) i Konferencję Przewodniczących Komisji ds. Obrony (CODCC) w cyklu spotkań międzyparlamentarnych w ramach UE. Konferencja powinna być zorganizowana wg poniższych zasad.

Postanowienia ogólne

1. Parlamente powinny spotykać się w celu wykonywania kontroli nad politykami zagraniczną, obrony i bezpieczeństwa w UE.
2. Działalność COFADS powinna stanowić wartość dodaną w stosunku do działań podejmowanych przez poszczególne parlamente w zakresie kontroli nad tymi politykami.
3. Niniejsze rozwiązania mają charakter międzyparlamentarny, zgodnie z międzyrządowym charakterem WPZiB i WPBiO. Nie są one autonomiczne.
4. Koszty zostaną ograniczone do minimum.

Cel i zakres tematyczny

5. COFADS może rozpatrywać wszelkie aspekty WPZiB i WPBiO.
6. COFADS będzie odnosić się raczej do kwestii merytorycznych (tzn. polityk, inicjatyw, misji UE) niż proceduralnych (tzn. sposobu, w jaki poszczególne parlamente przeprowadzają kontrolę).
7. COFADS może wysłuchiwać, a także debatować i odnosić się do prezentacji m.in.: ministrów poszczególnych rządów, Wysokiego Przedstawiciela Unii do spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, specjalnych przedstawicieli UE, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Komisji, Rady (w tym Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa, Komitetu Wojskowego UE i Sztabu Wojskowego UE) oraz wszelkich innych właściwych podmiotów, w tym pozaunijnych i nieoficjalnych organów.
8. COFADS może, choć nie ma obowiązku, przyjmować konkluzje odpowiednio do przeprowadzonych debat. W konkluzjach tych COFADS może zwracać się o formalną odpowiedź do Wysokiego Przedstawiciela, Rady, Komisji i innych podmiotów. Konkluzje będą uzgadniane w drodze konsensu i nie będą wiążące dla uczestników ani ich parlamentów.

Struktura i rozwiązania praktyczne

9. Wszystkie parlamenty narodowe UE oraz Parlament Europejski, i tylko one, posiadają pełne członkostwo w COFADS. Parlamenty narodowe państw kandydujących są zapraszane jako obserwatorzy¹.
10. Żadne inne organy nie będą miały stałego zaproszenia do COFADS. Jakikolwiek dodatkowe zaproszenia będą miały charakter *ad hoc* i będą zależały od uznania parlamentów wchodzących w skład *trojki*².
11. Delegacje będą składać się z maksimum 6 przedstawicieli z każdego parlamentu, w tym z Parlamentu Europejskiego (trzech przedstawicieli z każdej izby w przypadku parlamentów dwuizbowych). O składzie delegacji decyduje każdy parlament, można się jednak spodziewać, że w delegacjach znajdą się deputowani specjalizujący się w sprawach zagranicznych, obronie i sprawach UE.
12. COFADS będzie spotykał się raz w czasie każdej prezydencji.
13. Spotkania nie będą trwać dłużej niż półtora dnia.
14. Spotkania, co do zasady, będą odbywać się w Brukseli w budynku Rady lub innych pomieszczeniach, bądź w państwie sprawującym prezydencję, jednakże nie w Parlamencie Europejskim.
15. Komisje nie będą powoływane.
16. Odpowiedzialność za sprawy organizacyjne spoczywa na parlamentach wchodzących w skład *trojki*.
17. Parlamenty wchodzące w skład *trojki* będą odpowiedzialne za zaplanowanie terminów spotkań, przygotowanie ich porządku dziennego (po konsultacji z Wysokim Przedstawicielem), przewodniczenie spotkaniom i przygotowanie projektu konkluzji. Przedstawiciele parlamentów narodowych w Brukseli będą mieli za zadanie ułatwiać wdrożenie praktycznych rozwiązań i wymieniać przed spotkaniem uwagi na temat projektu konkluzji.

Personel i administracja

18. Funkcje sekretariatu będzie pełnić personel z parlamentów wchodzących w skład *trojki*, wspierany przez stałego członka Sekretariatu COSAC i przedstawicieli parlamentów narodowych w Brukseli³.

---

¹ Obecnie Chorwacja, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii (FYROM), Islandia, Czarnogóra i Turcja.

² W Zgromadzeniu UZE/Europejskim Zgromadzeniu Bezpieczeństwa i Obrony uczestniczyli: - jako członkowie stowarzyszeni: Albania i Norwegia (pozostali europejscy członkowie NATO); - jako partnerzy: Armenia, Azerbejdżan, Bośnia i Hercegowina, Gruzja, Mołdowa, Czarnogóra, Rosja, Serbia, Ukraina (partnerzy NATO); - jako obserwatorzy: Zgromadzenie Parlamentarne NATO, Zgromadzenie Parlamentarne OBWE. Inne państwa partnerskie NATO, niebędące członkami UE, to Białoruś, Kirgistan, Kazachstan, Szwajcaria, Tadżykistan, Turkmenistan i Uzbekistan.

³ Sekretariat COSAC składa się z jednej osoby z każdego parlamentu wchodzącego w skład *trojki*, jednej osoby z Parlamentu Europejskiego oraz ze stałego członka (którego stanowisko jest finansowane przez parlamenty narodowe).

19. Sekretariat może zatrudniać czasowo specjalistów, którzy będą pomagać w przygotowaniu projektów konkluzji, pisemnych krótkich informacji lub opracowań przed debatami.
20. Koszty tłumaczeń pisemnych i ustnych zostaną ograniczone do minimum, poprzez przyjęcie pewnych aspektów systemu tłumaczeń stosowanego przez Konferencję Przewodniczących⁴.
21. Koszty (inne niż związane z zakwaterowaniem delegatów oraz tłumaczami dla języków podstawowych, zgodnie z poprzednim punktem) będą ponosić parlamenty wchodzące w skład *trojki*.
22. Parlament Europejski nie będzie proszony o wsparcie ani finansowe, ani w postaci personelu.

Tłumaczenie z jęz. ang. – zespół OIDE

---

⁴ Podczas spotkań Konferencji zapewnia się tłumaczenie symultaniczne w językach urzędowych UE na wniosek i według następujących zasad:

- Infrastrukturę techniczną dla tłumaczeń zapewnia i finansuje parlament sprawujący prezydencję.
  - Inne kwestie praktyczne, w tym języki stosowane jako podstawowe dla tłumaczeń, określa i organizuje parlament sprawujący prezydencję.
  - Parlamenty mogą zapewnić sobie własnych tłumaczy. Parlamenty nie zapewniające sobie własnych tłumaczy mogą zwracać się do parlamentu sprawującego prezydencję o zagwarantowanie tłumaczy na własny koszt.
  - Wszystkie parlamenty postanawiające korzystać z języków, dla których obsługę translatorską zorganizował parlament sprawujący prezydencję, ponoszą w równych częściach koszt tłumaczy dla tych języków.
2. Dokumenty pisemne rozsyła się w języku francuskim i angielskim. Tłumaczenia na inne języki może zapewnić zainteresowany parlament.